

DELO življenje

50-letnico Alpine smo proslavili kot se spodobi

Kot vam je znano, našemu pomembnemu jubileju posvečamo pozornost že vse leto in še naprej bo tako. Vodstvo podjetja in organizacijski odbor sta se odločila, da bo večina dogajanja usmerjena, tudi kar zadeva naše praznovanje, v nadaljnjo promocijo. Tako naj bi sredstva, ki so za to namenjena, enostavno rečeno, ne zapravljali temveč investirali. Seveda je nadaljnja težava veliko število alincev in naših partnerjev. Tudi zato je bilo odločeno, da bo osrednja prireditev namenjena predvsem predstavnikom zaposlenih in

lastnikov, poslovnim partnerjem iz domovine in tujine, povabili pa smo tudi nekdanje vodilne in predsednike skupnih delavskih svetov. Samo teh je bilo blizu štiristo. Ob 16. uri, 22. maja smo ob zvokih pihalne godbe Alpine začeli sprejemati goste. Na dvorišču so poleg godbenikov dogajanje popestrili rolkarji, ki so navdušili z drznimi akrobacijami. Lojze Karner je z improvizirano ročno čevljarско delavnico prav tako predstavljal zanimivo kuliso.

(nadaljevanje na naslednji strani)

Namesto zdravice
*Delajmo tako,
da bo Alpina
doživela stoletnico*

V preteklih tednih smo bili priče vznemirjenim besedam, namenjenim tistim, ki so Alpino ustvarili in skrbeli za njen razvoj. Slišali smo nič koliko čestitk, doživeli prisrčna srečanja nekdanjih sodelavcev ali partnerjev. Vsi smo čutili – 50-letnica podjetja ni kar tako. Naša »zgodovina« ni bila nekaj samo-umevnega temveč neprestano razmišljanje, odločitve, zataganje pasu, delo...

Delo in zavest, da le z združenimi močmi kaj dosežemo. Sedaj smo to dosegli – spet ne le starost; z leti in tradicijo, z znanjem in posodabljanjem smo postali tržno sposobna delniška družba.

Toda, nikjer ne piše, da je to jamstvo, da bo šlo naprej vse kot po maslu. Varali bi se, če ti tako mislili. Strah pa tudi ni na mestu: morda previdnost, podčrtana s smelostjo; znanje podrčano s poslovnostjo.

Potrebna je tako fizična kot psihična čilost. Konkretnije: sodobni stroji in oprema v proizvodnji, moderne prodajalne... Na drugi strani: ustvarjalni kadri, ponosni, da delajo v Alpini. Za to pa morajo biti tudi ustrezno nagrajeni. Vse to skupaj povezano v prilagodljivi organizaciji, z motiviranimi partnerji, kooperanti, grosisti, našimi firmami v tujini. Pa tudi z zadovoljnimi (so)lastniki, ki bodo zato sposobni primakniti še kakšen denar v nadaljnji razvoj.

Na uspeh, in nadaljnjih petdeset let!

Uredništvo

Skupščina delniške družbe – 4. julija 1997

- V petek, 4. julija ob 13.00 uri bo v Sindikalni dvorani Alpine Žiri 4. skupščina delniške družbe Alpina, d.d., z naslednjim dnevnim redom:
1. Izvolitev predsednika skupščine, dveh preštevalcev glasov in notarja v vlogi zapisnikarja
 2. Sprejem letnega poročila za leto 1996 z mnenjem nadzornega sveta
 3. Sprejem sklepa o razporeditvi dobička za leto 1996, z mnenjem nadzornega sveta
 4. Imenovanje revizorja družbe za leto 1997
- Gradivo za dnevni red s predlogi sklepov je na vpogled v tajništvu generalnega direktorja in v pravni službi, kjer dobite tudi vse nadaljnje informacije v zvezi z najavo udeležbe.
30. junija pa se bo sestalo tudi združenje delničarjev, ki bo poleg gradiva za skupščino obravnavalo tudi organiziranje notranjega trga delnic.

Osem (od desetih) direktorjev se je postavilo pred Alpino za zgodovinski posnetek, z desne: Mihael Švab, Andrej Cvetko, Lojze Filipič, Ivan Capuder, Martin Kopač, Tomaž Košir, Bojan Starman in Franci Mlinar

(nadaljevanje s 1. strani)

To je bil hkrati spomin na nekdanje čase in zanimiv antagonizem sedanji kibernetiki tehnologiji, ki se vedno bolj prebija tudi v našo panogo.

Za začetno razpoloženje so poskrbele: Danila, Irma, Marjeta in Lidija, ki so vsem gostom ob vходу v dvorano podarile slavnostni zbornik, ki je izšel ob našem jubileju.

Goste smo pospremili v dvorano Svo-bode, kjer se je ob 17. uri pričela osrednja proslava.

Lepo je bilo videti, ko so prihajali staroste našega razvoja in drugi ključni ljudje v naših petdesetih letih.

Prišli so: prvi direktor Vinko Govekar, sledili so mu nekdanji direktorji: Miha Švab in Andrej Cvetko (manjkal je četrti direktor Anton Peternelj (edini umrli), Lojze Filipič, šesti direktor Izidor Rejc je bil zaradi zase-

Govori generalni direktor in predsednik uprave delniške družbe Alpine mag. Franci Mlinar

danja državnega zbora zadržan, potem pa Ivan Capuder, Martin Kopač, Tomaž Košir, Bojan Starman in sedanji direktor Franci Mlinar.

Tu so bili nekdanji drugi ljudje Alpine (sekretarji, kot so jim rekli): Peter Šuler, Drago Debeljak, Stojan Pertovt in drugi, pa tudi večina predsednikov skupnih delavskih svetov in drugi vodilni, skratka ljudje, ki so vtisnili močan pečat razvoju našega podjetja.

Žal nismo pričakali napovedanega slavnostnega govornika podpredsednika slovenske vlade Marjana Podobnika, ki je bil prav tako zadržan. Z zamudo ga je nadomestil minister za gospodarstvo Metod Dragonja.

Ob tem, ko so za razpoloženje in kulturno doživetje poskrbeli glasbeniki kvarteta kljunastih flaut AIR in Vlado Kreslin, je spregovoril generalni direktor mag. Franci Mlinar, ki je povedal:

Spoštovane dame in gospodje!

Dovolite mi, da najprej pozdravim naše goste: ministra za gospodarstvo Metoda Dragonjo, poslance v parlamentu, župane, direktorje, ki so vodili Alpino v 50-letnem obdobju in vse poslovne partnerje ter vodstva bank. Lep pozdrav tudi predstavnikom časopisnih in govornih sredstev javnega obveščanja ter vsem alpincem.

Zgodovina Alpine se začneja takoj po koncu 2. svetovne vojne, točneje 6. junija 1945. Tega dne so se na pobudo Vinka Govekarja sestali vsi najvidnejši predvojni čevljarji mojstri in pomočniki, obrtniki, zadružniki in podjetniki. Dogovorili so se za ustanovitev zadruga, in že 30. julija je bila le-ta registrirana pod imenom Čevljarna Žiri. Proizvodnja je hitro rastla, prav kmalu pa so se pokazale tudi težave zaradi pomanjkanja prostora. Odločili so se za graditev nove stavbe. Ko so tedanjo oblast zaprosili za posojilo, jim je ta predlagala, naj prestopijo v državni sektor. Po tej odločitvi so se 30. aprila 1947 registrirali kot Tovarna športnih čevljev Žiri. Ta se je 1951 preimenovala v Alpino. Država je v ta projekt vložila svoj delež in 15. avgusta 1948 so se zaposleni vselili v novo poslopje.

To so bila pionirska dejanja. Sledil je Alpinin industrijski cikel, prehod z obrtniškega na industrijski način dela. Dejanja, ki so ga zaznamovala, so bila:

prizadevanja za nabavo strojev; uvedba dela na tekočen traku; gradnja novih proizvodnih dvoran in skladišč, uvajanje novih materialov, zlasti plastičnih; nenehna rast, ki se je kazala v številu izdelanih parov obutve in številu zaposlenih; razpredanje lastne prodajne mreže doma in vse močnejša usmeritev v izvoz. Med odločitvami, ki so jih v tem procesu sprejemali, so bile še posebej pomembne tele: staro tradicijo izdelovanja gojzarjev nadgradijo s proizvodnjo obutve za zimske športe, najprej s pancerji, pozneje še s tekaško obutvijo; začne se proizvodnja modne obutve za vsak dan; ustanovijo lastno orodjarno; svojo izvozno pot na Zahod nadaljujejo pod lastno blagovno znamko; Alpina se neha širiti v Žireh, namesto tega se iščejo možnosti za proizvodnjo drugod. Seveda ob uspehih ni manjkalo tudi težav, s katerimi so se zaposleni na tej polstoletni poti srečevali in jih premagovali. Posebno poglavje v naši zgodovini je povezano s premagovanjem težav, s katerimi smo se spoprijemali ob osamosvojitvi Slovenije, ko smo izgubili donosne jugoslovanske in sovjetske trge, z njimi pa tudi del premoženja.

Alpino je do njene preobrazbe v delniško družbo, registrirano 26. maja 1995, vodilo deset direktorjev: Vinko Govekar v letih 1947-48, Mihael Švab 1948-49, Andrej Cvetko 1949-52, Anton Peternel 1952-55, Alojz Filipič 1955-66, Izidor Rejc 1966-75, Ivan Capuder 1975-76, mag. Martin Kopač 1976-80, Tomaž

Košir 1980-88 in Bojan Starman 1988-96. Tudi oni so zaslužni zato, da lahko letos delovno in z različnimi slovesnostmi označimo svoj zlati jubilej.

Danes Alpina daje delo 1.400 prebivalcem Žirov, Cola, Gorenje vasi, Rovt, Šentjošta in okoliških krajev ter številnim zaposlenim po prodajalnah po vsej Sloveniji. K temu je treba dodati še več kot 400 zaposlenih v prodajalnah na Hrvaškem ter Bosni in Hercegovini ter pri pogodbenih kooperantih v Sloveniji, Hrvaški in Bosni. Ena izmed glavnih skrbi v Alpini je štipendiranje in skrb za izobraževanje naših delavcev; 22 % vseh zaposlenih ima srednjo, višjo ali visoko izobrazbo.

Letna realizacija leta 1996 je znašala 7,1 milijarde tolarjev, v primerjavi z letom 1995 se je povečala za 12 %. Skupno z dokupljeno obutvijo je bilo prodano več kot 2 milijona parov obutve. Izdelano pa je bilo 1.700.000 parov. Vse kolekcije modnega in športnega programa razvijajo Alpinini strokovnjaki v tesnem sodelovanju z našimi kupci.

Alpina ima zdaj razvejane prodajne kanale po vsem svetu. Več kot 70 % prodajamo pod blagovno znamko Alpina ali njenimi blagovnimi znamkami. Kar 85 % obutve izvozimo v več kot 30 držav po celem svetu. S tem zaseda 39. mesto med največjimi slovenskimi izvozniki. Alpina

je ustanovila zunaj Slovenije več firm in s tem postala mednarodno podjetje. Prodaja na drobno na Hrvaškem in BiH teče prek firm v večinski lasti Alpine, to sta Alpina-CRO in Alpina-Impex. V Italiji pa imamo firmo Alpina Italia, z namenom raziskave nabavnega trga in pocenitve nabave.

Da bi si zagotovili dolgoročno prodajo športne obutve, je podjetje postopno gradilo distribucijsko mrežo. Postala je solastnik z manjšinskim deležem v Ameriki v firmi Alpina Sports in Nemčiji v firmi A+E, na Norveškem je naš partner ustanovil firmo Alpina Norge, na francoskem trgu sodelujemo s firmo Godar. Na japonsko, kanadsko in še nekatera druga tržišča prodajamo prek distribucijske mreže Elana.

Novinarjem je treba Alpino predstaviti kot se spodobi, sta menila tudi Oto Giacomelli in Franci Mlinar

Samostojen izvoz lastne kolekcije modnega programa v zahodne države ima krajšo zgodovino. Vendar tudi tu tesno in dolgoročno sodelujemo s partnerji. Količinsko prodajamo največ v Nemčijo, prek firme Gemini. Drugo največje tržišče za prodajo modne obutve je francosko, ki ga pokriva naš agent. Prodajamo tudi v Švico, Belgijo, Švedsko, Ukrajino in druge države. Naj mi partnerji, ki jih ne navajam posebej, oprostijo, saj smo v tujini prodajali več kot 150 kupcem, na domačem trgu pa prek 400.

Na domačem trgu prodajamo v 36 lastnih in pogodbenih prodajalnah. Del obutve pa prodajamo grosistično: ministrstvom, prodajnim mrežam, blagovnicam ali manjšim prodajalcem. Tako je alpinsko obutev mogoče najti v vsakem večjem kraju po Sloveniji.

(nadaljevanje na 8. strani)

Finance zgledno urejene

Ob oceni nadzornega sveta o poslovanju delniške družbe

Nadzorni svet je na svoji 13. seji obravnaval poročilo o poslovanju Alpine v letu 1996. K obravnavi te točke je povabil tudi direktorico revizorske hiše Deloitte & Touche, ki je opravila revizijo poslovanja podjetja Alpina, d.d., Žiri.

Mnenje revizorjev je, da je računovodstvo in knjigovodstvo v Alpini zgledno urejeno, da je zato revizija potekala brez večjih problemov.

Odkrili so le manjše napake, ki pa bistveno ne vplivajo na končni rezultat poslovanja podjetja. Revizorji so dali tudi priporočilo, naj Alpina še tesneje sodeluje s podjetji, kjer je večinski lastnik; da naj še bolj pazi na tečajne razlike. Opozarjajo, da bo potrebno urediti nejasnosti v zvezi z lastnino Alpine v Bosni in Hercegovini in Jugoslaviji.

Nadzorni svet je pregledal bilance podjetij, v katerih je Alpina večinski lastnik in ugotovil, da je Alpina Cro poslovala z lepim dobičkom (15,9 mio SIT), ter da je Alpina Italia izkazala minimalen dobiček (133.000 SIT), saj deluje predvsem le kot finančni servis matični firmi.

V podjetjih, kjer je Alpina manjšinski lastnik, je stanje naslednje:

– v Alpini Sports (ZDA) so poslovali z dobičkom 34,6 mio SIT,

– v A & E (Nemčija) z minimalnim dobičkom 1,2 mio SIT.

Alpina lahko o delitvi dobička odloča le za podjetja, v katerih je večinski lastnik. Ko so se izločili medsebojni vplivi podjetij Alpina, Alpina Cro in Alpina Italia, je bil izračunan čisti dobiček podjetja Alpina, d.d., Žiri, ki znaša 17.778.000 SIT.

Mnenje nadzornega sveta je, da je okrog 200.000 DEM dobička dokaj dober rezultat, še posebej, če upoštevamo, da je Alpina za obresti izplačala bankam za okrog 3 milijone DEM, ter da je sama zaradi neugodnih valutnih gibanj (lira, dolar) izgubila za 1,5 mio DEM.

Osnovna naloga posloводства v prihodnje je, da se podjetje zavaruje pred valutnimi tveganji ter prizadevanja, da se pridobi cenejši viri financiranja.

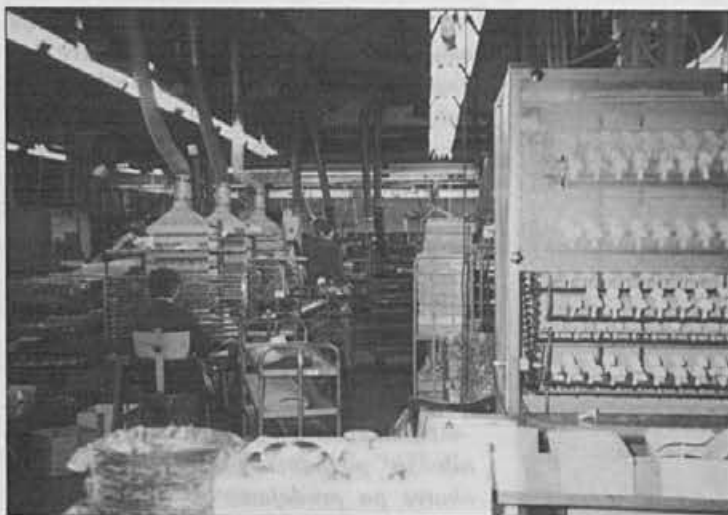
Poslovodstvo že raziskuje možnosti zavarovanja pred valutnimi tveganji preko termenske borze in Slovenske izvozne družbe. Pridobivajo se tudi že cenejši viri financiranja, saj se podjetje zadolžuje v tujini s krediti z devizno klavzulo in precej nižjo obrestno mero, zmanjšuje pa zadolžitve pri naših bankah, kjer je letna obrestna mera tudi do 20 %. Kot je znano, pa uprava delniške družbe išče možnost nadomestitve kreditov s kapitalskimi vložki nekaterih bank. Razgovori o tem pa so še dokaj na začetku.

Nadzorni svet še posebej podpira prizadevanja, da se sedanji dragi krediti nadomestijo s cenejšimi viri (kredit v tujini, dokapitalizacija), saj bi denar, ki gre danes za obresti, podjetju ostal za boljše plače in večji dobiček. S tem bi se dvignila vrednost delnic podjetja, zaposleni oz. imetniki delnic pa bi tako tudi nekaj zaslužili.

Skrajni čas je že, da nehamo delati samo za banke. Pot do kapitalsko trdnjeje in več vredne Alpine pa ne bo lahka. Zato je pomembno, da ima uprava vizijo; da išče rešitve, ki vodijo k še boljšim poslovnim rezultatom. Nadzorni svet ocenjuje, da je pot prava, poslovni rezultati pa naj bi zato bili iz leta v leto boljši. To pa si vsi želimo, mar ne?

 alpina
50 let športa in mode

**Predsednik nadzornega sveta
mag. Bogo Filipič**

Nova ureditev sekalnice

Sekalnica povsem preurejena

»Od prvega maja dalje je oddelek sekalnica povsem preurejen,« je zatrdil vodja tega oddelka Zdravko Pišljar.

»Zadnja reorganizacija je bila leta 1980. Tedaj je bila urejena kot je bilo za tisti čas najbolje.

Kasneje se je uvajala nova proizvodnja, drugačni postopki. Le-ti so se organizirali, kjer je bil pač prostor, delo je potekalo bolj organizirano po grupah.

glednost je bila manjša. Vsa ta zmeda pa je vplivala tudi na delo samo.

Tako smo se odločili, da to uredimo. Pomagali so: Cirila Demšar, Zvonko Kopač in seveda vodja proizvodnje Bernard Jesenko. Pri izvedbi je pomembno vlogo odigral Marko Kavčič.

Po novem je proizvodnja organizirana tako, da so sekalni stroji blizu vhoda, posamezne vrste izdelkov pa se zaključujejo z urejenim transportom, ki se izteče blizu montaže, ki naše polizdelke dodeljujejo.

Stroji so razporejeni glede na delovni postopek; transport vse to spremlja v neki liniji, kar daje večjo preglednost in onemogoča, da bi se na kaj pozabilo.

Največ dela je bilo s prenovo instalacij, čeprav skoraj noben stroj ne stoji več tam, kjer je doslej. Imamo novo električno napeljavo in odsesovanje plinov in prahu. Tudi transportne poti smo nanovo zarisali.

Prvi rezultati se že kažejo; večjo urejenost in preglednost omogoča, da imamo manj polizdelkov,« je še zatrdil Zdravko Pišljar.

N. P.

Miran Mravlje reza podplate

Vodja oddelka Zdravko Pišljar

Sestavne dele seka Janez Logar

Tone Seljak pri brušenju robov

Fani Pišlar in Metka Šraj pri pribijanju napetnikov

To pa je povzročalo niz težav: transportne poti so se križale; polizdelki vračali po isti poti, tako v eno kot v drugo smer; pre-

Iskrice

Organizacija

Organizacija je najboljša takrat, ko se je sploh ne čuti in ne vidi.

le desetino znanja,« dajmo ljudem že enkrat to pravo desetino - in omogočimo splošno in kulturno izobrazbo.

Organizacija

Ko čutiš pomanjkljivo organizacijo, stopi do sodelavca in predlagaj kako bi (so)delala naprej.

Denar

Ko nam manjka denarja, razmislimo zakaj ga nismo zaslužili.

Kadri

Kadri imajo sposobnosti, znanje, voljo - in modrost.

Denar

Če je denar v prvi vrsti plačilno in menjalno sredstvo, je važno, da ga za nekaj lahko zamenjamo.

Kadri

Če nekdo po končani šoli ugotovi, da pri delu uporablja

Uredništvo

Bomo prodajali kar po Internetu?

Prva multimedijška predstavitev Alpinine kolekcije na naslovu - www.alpina.si

Kolekcija za pomlad - poletje 97 že na internetu

Ob splošni ugotovitvi, da postaja ves svet v informacijskem pogledu vedno bolj le še informacijska vas, kaže, da je tudi v Alpini prevladalo prepričanje, da se vključimo v globalno informacijsko omrežje Internet. Ne bi razglabljal o tem, kaj Internet pravzaprav pomeni, pač pa bi omenil nekaj prednosti in dodatnih vidikov predstavitve v svetovnem merilu, ki jih pridobi Alpina z vključitvijo v Internet omrežje.

Ob pripravi materiala za CD-room, predstavljenem v aprilski številki revije PC mediji, je bila objavljena celotna kolekcija Alpine za sezono pomlad poletje 97. Material je bil torej pripravljen in digitaliziran, sama priprava pa je tudi omogočala obstoječo verzijo kataloga postaviti tudi na Internet. Ob tem, ko smo pred dobrega pol leta rezervirali svoj naslov www.alpina.si, je bilo potrebno še naprej graditi predstavitev Alpine.

V ta namen je bila ob koncu meseca marca postavljena na Internet prva predstavitvena stran, ki je bila zastavljena kot informativno kazalo za nadaljnje možnosti vpogleda po posameznih programih, ki jih proizvaja Alpina.

S postavitvijo celotne kolekcije v katalogu PP 97, smo pridobili kar 40 predstavitvenih strani na Internetu, pri tem ima tako vsaka stran tudi možnost dodatnih podvpogledov, na katerih se potrošnik ali poslovni partner lahko informira o materialih, izdelavi, barvi, cenah in razpoložljivem sortimentu.

Vse strani so tudi podložene s slikovnim materialom, kar daje predstavitvi dodatno pestrost.

Ob tem velja omeniti, da celotna predstavitev kolekcije doseže okrog 5 MB, kar je izredno racionalno. Vse to je pomembno, saj omogoča izredno hitro listanje. Tudi sama

predstavitev je pripravljena tako, da teče zelo hitro. Tudi to je za potencialne obiskovalce Internet strani ugodno.

Kaj za Alpino pomeni predstavitev na Internetu?

Predstavitev omogoča nov vsestranski prikaz kolekcije tako modne kot tudi športne.

Z vidika oglaševanja je ta korak nujen, saj se ogromno oglaševalcev v večini svojih oglasnih sporočil obrača na potrošnike tudi s svojim Internet naslovom in jih napeljuje na to, da je v nekem drugem mediju omogočena pestrejša in veliko bolj pregledna slika o podjetju. Partnerji oz. morebitni partnerji nas in naš program tako hitreje spoznajo. In to z detajlnimi prikazi produktov oz. storitev, ki jih podjetje ponuja. Seveda je informacija toliko bolj uspešna, če je predstavljena v zanimivejši obliki.

Izredno pomembna pri tem pa je globalizacija, kar omogoča ljudem kjerkoli na zemeljski obli, ki imajo možnost priključitve na Internet omrežje, vpogled med drugim tudi v predstavitev Alpininih strani, ki so objavljene pod domeno alpina.si, zato bo potrebno storiti čim več, da postane ta naslov na Internetu vse bolj zanimiv.

Samo zanimivost pa bomo dosegli s stalnim ažuriranjem strani na Internetu, postavitev možnosti izbire jezikovne variante, v kateri si želi obiskovalec strani pogledati. Kot jezikovna varianta prihaja v poštev v začetku angleški in nemški jezik.

Posebno poglavje v praktični uporabi in nadaljnjih vidikih razvoja Internet omrežja v komercialne namene pa je takojmenovana virtualna trgovina. To pomeni direktno naročanje izdelkov in storitev ter npr. zakupovanje turističnih aranžmajev direktno po Internet omrežju.

Naročanje je omogočeno kjerkoli tam, kjer je možnost priključitve na Internet omrežje; naročila se posredujejo direktno po elektronski pošti do naslovnika.

V ta namen bo potrebno na že obstoječi verziji predstavitve izdelati še elektronsko naročilnico, ki bo omogočala s samih predstavitvenih strani direktno preiti do naročila želenega izdelka.

Naročanje in kupovanje preko Internet omrežja postaja tako dodaten izziv, ki ga moramo čimprej sprejeti - in izkoristiti.

Stanko Kranjc

Uspešen dogovor partnerjev

Preden se o kolekciji dokončno odločimo, je treba dobro premisliti

Dokup v tem trenutku

Naloge službe za dokup so trenutno naslednje:

- Ker je prodaja tekoče sezone (pomlad - poletje) ta čas največje, so naloge, kot so spremljanje podaje in zaloge ter sprejemanje ukrepov za pospeševanje prodaje, zelo pomembne in jim zato posvečamo veliko pozornosti.

- Z dobavitelji se dogovorjamo še o zadnjih podrobnostih v zvezi z naročili blaga za sezono jesen - zima 1997/98.

- Zelo resno se spogledujemo tudi že z sezono pomlad - poletje 1998, saj aktivno sodelujemo pri pripravi Alpinine modne kolekcije. Konec maja smo imeli že prvi izbor te kolekcije, na katero so prvi odzivi kar ugodni.

Sredi junija smo se udeležili tudi sejma v Riva del Garda. Ta sejem je z vidika naše službe zelo pomemben, saj na tem sejmu izberemo in naročimo vzorce, ki predstavljajo precejšen del naše kolekcije dokupljene obutve v naslednji sezoni.

(nadaljevanje na 6. strani)

(nadaljevanje s 5. strani)

Sicer pa bo delež v nabavi dokupljenega blaga v letu 1997 37%, Alpina pa naj bi v MPM dobavila 63% vsega blaga.

Za dokup je pomembnejša sezona pomlad - poletje, saj bo v prvih šestih mesecih realizirano dobrih 60% planirane dobave dokupljenega blaga v letu 1997.

Zaradi odpiranja Slovenije svetu in nezadostne ponudbe blaga domačih proizvajalcev, moramo določeno blago tudi uvažati. V tem trenutku uvoženo blago (obutev, tekstil, športna oprema) letno predstavlja dobrih 50% vsega dokupljenega blaga.

Blago v glavnem uvažamo iz Italije in iz držav Bližnjega in Daljnega vzhoda.

Iz Italije uvažamo največ moško, otroško obutev, žensko cenejšo obutev (natikači), nekaj pa tudi ženske modnejše obutve. S tem testiramo tržišče in pomagamo pri pripravi Alpinine kolekcije.

Za zimo je iz Italije za nas zanimiva nepromočljiva obutev - »apreski« s SYMPATEX podlogo. Italijanska obutev ali obutev iz Evropske unije je za nas zanimiva najmanj iz treh vidikov:

1. Gre za obutev, ki je v Alpini ne izdelujemo in je verjetno tudi ne bomo.

2. Cilj MPM je ponuditi potrošniku čim kompletnejšo ponudbo, saj potrošniki iščejo blago za različne priložnosti in če tega ne bodo dobili v naših prodajalnah, ga bodo poiskali drugje, Alpina pa bo ob zaslužek.

3. Slovenija je z Evropsko unijo (EU) podpisala sporazum o pridruženem članstvu, ki med drugim z letom 1997 prinaša tudi zniževanje carin za blago, ki prihaja iz držav članic EU. Tako se je carina z 20% letos znižala na 14% oz. celo na 11%, z leti pa bo carina popolnoma odpravljena. V prihodnosti, ko bo Slovenija polnopravna članica EU in še bolj vpeta v mednarodno trgovino in še bolj postavljena tržnemu prepihu, lahko pričakujemo še večji pritisk uvoza raznega blaga. Na te razmere se pripravljamo že danes, ko iščemo najboljše možne nabavne poti.

Seveda pa pri uvozu preži polno pasti. Ena od teh so vsekakor tečajna nihanja valut. V zadnjem času smo pričali nihanju dveh valut, ki sta pomembni tudi pri uvozu blaga - italijanske lire in ameriškega dolarja. Rast italijanske valute se je kompenzirala z zniževanjem carin. Zaradi takih razmer ni prišlo do povišanja cen v trgovinah.

Tečaj ameriškega dolarja se je v letu dni povečal za dobrih 15%, vendar pa (po naši strategiji) z dolarskega področja uvažamo cenejšo obutev: platneno obutev, športne copate, obutev za plažo, ki omogoča tudi določen dvig končnih cen v prodajalnah. Prodaja te vrste obutve nam kaže, da smo kljub temu cenovno konkurenčni. Vendar ocenjujemo, da bi pa še višji tečaj dolarja, ob enakih vhodnih cenah, povzročil tudi zmanjševanje nabave z dolarskega področja. Je pa tečaj dolarja nepredvidljiv, še posebej če vemo, da moramo blago z Bližnjega in Daljnega vzhoda naročiti najmanj 9 mesecev pred pričetkom prodaje.

Ivo Pivk

Prvič v zgodovini Alpine - generalni direktor na vseh sestankih

Marsikdo ni verjel, toda zgodilo se je: in to v vsega dveh dneh. Franci Mlinar je obiskal vse oddelke in obrate; predstavil položaj Alpine in njene perspektive in se pogovoril z ljudmi. Odkar pomnim, se to še ni zgodilo. Ponavadi so ljudje, zlasti v dislociranih obratih govorili: »Bi pa res radi spoznali direktorja in ostale vodilne...«

Prav gotovo je bil jubilej Alpine dober povod za te sestanke in pogovore. Saj je vendar treba pomisliti in se dogovoriti, kako delati naprej, česa se lotiti, da bomo uspešni.

Tudi 25-letni jubilej obrata na Colu ali desetletni v Šentjoštu - je prilika za oceno za nazaj in načrte za naprej.

V šivalnico so prišli tudi delavci prirobovalnice in male šivalnice

V montažni hali

Kako pa kaže v plastiki, orodjarni?

Tudi strokovne službe so se po dolgem času spet sestale

Iz obrata v Gorenji vasi

V Rovtahn se je razvila živahna razprava

S sestanka na Colu

Tudi v Šentjoštu se je generalni direktor pogovarjal z delavci

Zlasti so spoznali novo organizacijo - po treh profitnih enotah: program modne obutve, program športne obutve in domača prodaja. To so osnovne enote, ki jih vodijo direktorji. Sam sem se poleg omenjenih udeležil vseh sestankov, če ne kot novinar, pa vsaj kot fotoreporter. Da ostane za zgodovino tudi kak posnetek. Moram reči, da je bilo lepo videti, ko je poleg generalnega direktorja predstavil svoj program tudi direktor programa, kamor sodi določen oddelček ali obrat. Vključili so se tudi vodje oddelkov in obratov, pogrešal pa sem vodje proizvodnje obeh programov.

Seveda ljudje niso vedno le poslušali: zlasti na Colu in v Rovtahn so se izkušene delavke spustile v zanimive in odprte pogovore o težavah, s katerimi se srečujejo. Razdrobljena proizvodnja, norma, zaslužek, so bile najpogostejše teme. To je tisto, kar ljudi najbolj tišči.

Seveda direktorji niso pozabili na osrednje teme: položaj panoge in Alpine; reorganizacijo podjetja in proizvodnje; letošnje rezultate; finančni položaj; prizadevanja za dvig kakovosti, tudi s pomočjo načrtnega dela in pridobivanja certifikata kakovosti; pa tema, ki je predurmi, to je »odpiranje notranjega trga delnic«, pa o dokapitalizaciji s

pomočjo Evropske banke za obnovo in razvoj (EBRD).

Povedano je bilo, da si prizadevamo za ugodnejše kredite ali (začasn) lastninski delež te banke v Alpini. To naj bi nas razbremenilo vsakoletnega ogromnega bremena kakih 3 milijone DEM obresti, ki gredo v banke namesto v naše žepe ali dobiček...

Še posebno je bilo zanimivo, da so se tokrat znali zbrati tudi zaposleni v skupnih službah in da so šefi poročali tudi o delu in načrtih teh služb. Naj omenim le sistemizacijo delovnih mest, ki sicer zamuja, kot pa kaže, bo do konca leta vsa stvar vendarle izpeljana. Pravim: bolje dobro kot (pre)hitro! Pa še položaj se spreminja in nič ni dokončno določeno.

Že to, da so vodilni spoznali, da je treba kdaj sklicati svoje strokovne ljudi in službe, ki taktično izpeljujejo, kar strategiji zahtevajo, je dosežek, ki je omembe vreden. Saj te službe upravičeno smatramo za hrbtenico organizacije in poslovanja. Če bomo vsi skupaj dosledni in vztrajni; včasih potrpežljivi, drugič pa zahtevni, bi se moralo kaj spremeniti na boljše.

N. P.

Za pogovor s strokovnjaki se je treba dobro pripraviti, z leve: Boris Markelj, Franci Kavčič, Franci Mlinar in Janko Rejc

(nadaljevanje s 3. strani)

Poslovne knjige in rezultate poslovanja že tretje leto pregleduje neodvisna revizorska hiša. Tako lahko z gotovostjo trdimo, da je premoženje, s katerim gospodarimo v Alpini, prikazano realno. Vrednost celotne aktive znaša 6 milijard tolarjev (65 mio DEM), knjigovodska vrednost delniškega kapitala pa nekaj več kot 3 milijarde. Iz slednjega izhaja, da lastniki Alpine zagotavljajo dobro polovico sredstev za financiranje dejavnosti Alpine.

Kljub uspehom pa moram omeniti tudi težave. Odtod naslavljam prošnjo vladi in ministrstvu, naj zagotovijo izvoznikom podobne možnosti, kot jih imajo konkurenti v svetu. Še zmeraj smo priča zaostajanju tečajev za inflacijo. Primerjava podatkov o rasti inflacije v obdobju od januarja 1990 do konca leta 1996 v višini 2253 % in deviznega tečaja marke v višini 1198 %, pove tako rekoč vse o skrajno neugodnem položaju izvoznikov, saj se je njihova konkurenčna sposobnost poslabšala za več kot 30 %. Vsem podjetjem je treba zagotoviti enake možnosti. Zbiranje davkov v največjem deležu samo od velikih in večjih podjetij najbolj prizadene delovno intenzivna podjetja. Načrtno si je treba prizadevati za vstop v Evropsko skupnost, saj bi se s tem ovire, ki so povezane z mejami in carinami, kar najhitreje odpravile. Stroški slovenske države ne smejo preseči povprečja stroškov v razvitih gospodarstvih.

V Alpini se zavedamo našega poslanstva. Na njem temelji vizija o našem delu v prihodnje: to pa je narediti in prodati kvalitetno obutev in s tem zadovoljiti kupčeve želje po vsem svetu. Pri tem moramo biti poslovno uspešni, kar pomeni, da mora imeti naš izdelek ustrezno ceno tako za kupca in tudi za Alpino. Brez ustvarjanja dobička za Alpino, delniško družbo, ni prihodnosti. Le ob primernem pozitivnem rezultatu bomo zadovoljni tudi lastniki.

Največja in stalna skrb je namenjena razvoju. Uspešen razvoj je gibal vsakega organizma. Zaspali na tem področju, pomeni v zelo kratkem času dovoliti konkurentom, da nas prehitijo in izrinejo s tržišča. To pa bi bilo za Alpino in za Žiri, usodno. Stroga tržna konkurenca zahteva, da delamo samo takšne izdelke, ki smo jih sposobni izdelati najboljšje. Trg dovoljuje preživeti in uspešno delati samo najboljše.

V jubilejnem letu se lotevamo več aktivnosti, ki bodo pomembno vplivale na dolgoročno uspešnost Alpine:

– Prva ključna stvar, ki jo moramo narediti, je pridobitev cenejših finančnih virov za financiranje poslovanja. Strošek obresti je v zadnjih letih znašal več kot 4 %, celo do 7 % celotne realizacije. Lastniki Alpine se bomo morali odločiti o dokapitaliziranju družbe in pridobitvi dolgoročnega kredita po svetovnih pogojih. Dogovarjanja so že stekla, približujemo se trenutku, ko se bo o tem treba tudi odločiti in to izpeljati.

– S 1. 1. 1997 smo izpeljali reorganizacijo. Alpina je po novem razdeljena na športni program, modni program, domačo prodajo ter skupne službe. Vsak program bo skrbel za razvoj, proizvodnjo, nabavo in prodajo svojih izdelkov. S tem je jasno opredeljena odgovornost, rezultati dela pa so tržno merljivi.

– Z vpeljavo ISO 9001 standardov želimo doseči večje zavedanje o pomembnosti kakovosti dela vsakega posameznika in jasno razmejiti odgovornost.

– Lotevamo se projekta posodobitve zunanje podobe Alpine.

– Načrtneje se odločamo o organiziranju dela proizvodnje gotove obutve in delov obutve pri kooperantih v Sloveniji ali zunaj nje.

– Odločili smo se, da bomo obnovili prodajalno po vsej Sloveniji in tako zadržati 9 odstotni tržni delež na slovenskem trgu.

– Nenehno poteka posodabljanje in reorganizacija proizvodnje v manjše fleksibilne enote, ki bodo sposobne učinkovito proizvajati manjše serije.

S ponosom se oziramo na pretekla razvojna obdobja Alpine, vendar so naše misli ves čas usmerjene v prihodnost, v še večjo mednarodno uveljavitev Alpine in krepitev njene vloge na domačem trgu. Prepletanje izkušenega vodstva in mladih strokovnjakov ter vestnih delavcev so porok in močna spodbuda vsem zaposlenim, da bomo tudi v prihodnje uspešno izpeljali vse naloge, ki si jih zastavljamo sami ali pa jih pred nas postavlja trg.

Ob zlatem jubileju se zahvaljujem in čestitam vsem sedanjim in nekdanjim delavcem Alpine za prizadevno delo in vam želim, da bi bili uspešni tudi v prihodnje.

Še tak
roža ov
čuti svoj

Staroste veteranov Alpine se ne dajo

Rudolf Kristan, 94 let, najstarejši žirovski čevljar ima velike zasluge za organizacijo čevljarskih delavnic po vojni. Čeprav je bil čevljar, je veliko sodeloval pri gradnji tovarne, kasneje pa pri vzdrževanju strojnega parka. Še pred dvema letoma je za hobi popravljaval dežnike in pletel košare.

»Sedaj vse sproti pozabljam. Tudi slišim slabo,« pravi prijazni mož.

Karlo Komac, 92 let, prvi poslovodja Alpine sploh (1953) v Sarajevu in kasneje poslovodja prve prodajalne v Zagrebu. Tu živi še danes.

»Pogosto se spomnim na Alpino, zlasti na prva leta, ko smo z Jožetom Gantarjem snovali maloprodajno mrežo. Včasih obiščem tudi svoje naslednike v prodajalni v Zagrebu.«

Leo Šket, 90 let, Celje, poslovodja v Alpini od leta 1954. Nekdaj eden ključnih ljudi v MPM.

Po 46 letih delovne dobe se je upokojil. S svojim kužkom Alfijem hodi po Celju. Marsikdaj ga pozdravi kak nekdanji kupec. V največje zadoščenje mu je, ko n.p.r. izve, da še po 28 letih nosi Alpinine čevlje. V knjigi njegovih pravljic piše: Ljubimo tvojo šaljivost in iskristov v svetu godrnjavih, zaskrbljenih ljudi.

»Čudi me,« pravi, »da sedaj Alpina prodaja gozdarice s kolesčki...«

Uredništvo

o lepa
ne, če ne
n korenin

Karlo Komac, prvi poslovodja Alpine, sploh (Sarajevo 1953)

Če ne bi bilo Vinka Govekarja, ne bi bilo Alpine. Priznanje mu izroča Franci Mlinar

Leopold Šket, še vedno živi z Alpino

Rudolf Kristan, najstarejši alpinec

Josip Slemenšek, eden ključnih ljudi pri gradnji maloprodajne mreže

Pisal nam je predsednik republike

Na proslavo ob 50-letnici Alpine smo povabili tudi predsednika Republike Slovenije Milana Kučana. Zaradi zadržanosti se je opravičil, generalnemu direktorju pa poslal pismo, v katerem je med drugim zapisal:

Spoštovani gospod generalni direktor, 50 let je običajno prelomni čas v življenju človeka. Čas, ko človek naredi bilanco za nazaj, se vpraša, kaj bi storil drugače glede na svoje sedanje izkušnje in kaj bi bilo smiselno in moč storiti v prihodnosti, v zrelem delu življenja.

Podobno je v življenju podjetja. V Alpini praznujete svojih 50 let. Začeli ste v časih zasebnih pobud in lastništva, se v desetletjih prilagajali vrsti družbenih in gospodarskih sprememb v svojem domačem okolju, se kalili in konkurenčno usposabljali pri pridobivanju kupcev in kreptvi tržnih deležev v tekmovalstvu z drugimi proizvajalci obutve na svetovnih tržiščih ter razvijali svoje blagovne znamke in dvigovali kakovost svojih izdelkov in poslovanja. Alpina je med ključnimi nosilci t.i. tradicionalne, že desetletja uveljavljene slovenske industrije.

Slovensko gospodarstvo se je sicer v zadnjih sedmih letih programsko prestrukturiralo v smeri večjega deleža storitvenih dejavnosti v bruto domačem proizvodu. Vendar predstavlja slovenska industrija tudi na prelomu tisočletja hrbenico slovenskega gospodarstva, saj ustvarja 90 % slovenskega izvoza. Tembolj je zato zaskrbljujoče, da nosi glavno breme slovenske tranzicije ravno industrija, zlasti še njene t.i. tradicionalne panoge, podjetja in zaposleni, med njimi tudi delavke in delavci v Alpini.

Spoštovani gospod direktor, Vam, Vašim sodelavcem, vsem zaposlenim v Alpini zato izražam spoštovanje do Vaših naporov pri ohranjanju Alpine.

Zaslužite pa si veliko več. Ne zgolj preživetje sedaj, v tem trenutku. Zaslužite si preživetje v prihodnosti. Zaradi prehojene poti, zaradi samospoštovanja do svojih lastnih naporov in želja po samostojnosti, zaradi razvojnega obeta, ki ga predstavlja Alpina za mladi rod, ki raste v Žireh.

Zato Vam poleg pristrčnih čestitk k jubileju iskreno želim, da bi strateške cilje, ki ste si jih zadali v svojem nadaljnjem razvoju, tudi uspešno udeležali.

Milan KUČAN

Novinarji so z zanimanjem prisluhnili predstavitvi Alpine

Zaigrala je pihalna godba Alpine

Andrej Miklavc (prvi z leve) in Andreja Grašič sta na tiskovni konferenci predstavljala smučarje, ki tekmujejo z našimi čevlji

Gostje so prihajali, dež pa je nagajal

To pa je priložnost; v ospredju: Drago Košuta (Alpina Italia), Jakob Haugen (Alpina Norge, v norveški narodni noši), Erich Riess (Alpina Sports Corporation)

Se spomnite, kako so takrat delali? Z leve: Bojan Starman, Rolf Shaer, Martin Kopač in Peter Dräslser

Ena osrednjih točk proslave je bila podelitev priznanj trem direktorjem: prvemu direktorju Vinku Govekarju in direktorjema, ki sta to odgovorno vlogo opravljala najdlje: Alojzu Filipiču in Izidorju Rejcu. Enako

priznanje kot omenjenim, sta sedanji direktor Franci Mlinar in predsednik nadzornega sveta Bogo Filipič izročila dolgoletnemu sodelavcu Alpine in direktorju firme Alpina Sports Corporation Erichu Riessu.

Z leve: predsednik nadzornega sveta Bogo Filipič, prvi direktor Vinko Govekar s soprogo, Lojze Filipič s soprogo, ki je bil v zgodovini direktor najdlje, in Martin Kopač

Vlado Kreslin je seveda tudi obogatil slavnostno prireditev

Zanesljiv nastop in prava beseda Saše Pivk sta pomgali k visoki ravni prireditve

Kvartet kljunastih flavt Air se je spet izkazal

Z leve: Tomaž Košir, Ivan Capuder, Erich Riess (s priznanjem), Andrej Cvetko s soprogo

V imenu slovenske vlade je domače in goste pozdravil minister Metod Dragonja

Iz govora Metoda Dragonje

Minister za gospodarstvo slovenske vlade Metod Dragonja je med drugim povedal: »Alpina si je s svojo dolgoletno tržno politiko sama ustvarila perspektivo. Osvajala je tudi nove in nove trge. Ta trdnost je še toliko bolj pomembna, ker Alpina pomeni pol Žirov, saj je vsaj toliko ljudi vezano nanjo.

To je vašemu podjetju omogočilo tudi stalno prizadevanja za izobraževanje in usposabljanje kadrov, kar je omogočilo prodor v svet. V preteklosti smo bili večkrat priče neuravnovešene gospodarske politike, kar ste in še čutite tudi vi.

Vaš jubilej – 50-letnica obstoja, ki ga praznujete, je pomemben, saj kaže na vašo sposobnost. Z našim prizadevanjem za zniževanje stroškov, tržno zanimivim programom in reorganizacijo, je Alpina trdno podjetje, ki uspešno kljubuje težavam, na katere naletite.

Prinašam tudi pozdrave in najboljše želje podpredsednika slovenske vlade Marjana Podobnika. Še naprej vam želim uspešno delo.«

Lahko sem lepa, saj nosim čevlje Alpina

Naši čevlji so se dobro skladali z modernimi oblačili

Utemeljitev priznanj

VINKO GOVEKAR je prvi med ustanovitelji in prvi direktor Alpine. Rodil se je v Stari vasi, 1911. Pred 2. svetovno vojno je delal v čevljarški delavnici svojega očeta. Takoj po koncu vojne, 6. junija 1945, je sklical vse najvidnejše predvojne zasebne čevljarje — obrtnike, zadrugnike in podjetnike — in jih nagovoril, da so se združili v zadrugo, imenovano Čevljarna Žiri. To so bili zelo različni ljudje, zasebniki in individualisti, izoblikovani pred vojno. Njegova največja zaluga je, da jih je uspel spraviti pod eno streho in jih v letih preizkušenj obdržati skupaj. Naslednji, s poznejšega vidika odločilni korak, so naredili, ko so 30. aprila 1947 prestopili v državni sektor in postali Tovarna športnih čevljev, 1951 imenovana Alpina. S tem dejanjem so pridobili državna sredstva, potrebna za gradnjo nove tovarne, prve na Slovenskem po vojni. Vinko Govekar je bil njen prvi direktor. S podelitvijo tega priznanja mu simbolično in iz srca izrekamo svojo hvaležnost za njegova pionirska dejanja. Nič ne pretiravamo, če rečemo kar naravnost: brez Vinka Govekarja ne bi bilo Alpine!

ALOJZ FILIPIČ je vodil Alpino od 1955 do 1966. Od vseh enajstih direktorjev tovarne ima najdaljši staž, saj je to odgovorno delo opravljal kar 11 let. Takrat je bilo glavno, kako priti do strojev. Ročno narejeni čevlji so postali predrži in predragi. Tako so bili tedanji "alpinci" postavljeni pred izbiro: ali odnehati ali izdelovati strojno. Če so hoteli kupiti stroje, so jih morali najprej prislužiti. Zato so postavili lastno prodajno mrežo širom po Jugoslaviji in začeli izvažati. Prehod na strojni način dela je zahteval tudi priučitev, spremembo v načinu dela, ki ni bila zmeraj gladka. Skratka: v Filipičevem obdobju je Alpina prešla iz obrtniškega na industrijski način dela. Danes se to sliši samoumevno, takrat je bilo povezano z velikimi napori.

IZIDOR REJC je nastopil službo v Alpini 1961 kot njen prvi diplomirani ekonomist. Njen direktor je bil od 1966 do 1975, kar je drugi najdaljši direktorski staž. V teh letih se je industrijska rast še stopnjevala. Kaže se v gradnji novih proizvodnih dvoran, uvajanju novih tehnologij in materialov. Posebno pozornost namenja izobraževanju, šolanju ob delu in štipendiranju mladih, kot glavno usmeritev pa sam poudarja tisto, ki je vodila v povečevanje izvoza. Rejc je svojemu direktoratu vtisnil močno osebno noto. V njegovem značaju sta posebej izraziti športna in estetska poteza. Oboje se je poznalo tudi tovarni. Njena današnja dvojna usmeritev — v šport in modo — je pravzaprav že od vsega začetka, poudarjati pa se je začela prav v šestdesetih in sedemdesetih letih. V Govekarjevem obdobju je bil paradni artikel Alpine gojzar, v Filipičevem je Franc Gantar v Alpino uvedel pancer, v Rejčevem so se začeli proizvajati čevlji za smučarski tek, po katerih je danes v svetovnem vrhu.

ERICH RIESS je ameriški poslovnež nemškega rodu. Z Alpino je začel sodelovati že leta 1961, ko se je srečal z bratoma Gantar, Francem in Jožetom. Sodelovanje je potekalo prek nemške firme Rieker. Ko je šla ta v stečaj, je bil prav gospod Riess tisti, ki je Alpino še pravočasno opozoril na to usodno dejstvo. Pozneje je zastopal Alpino v Združenih državah Amerike in skupaj z njo ustanovil mešano firmo Alpina Sports Corporation, katere svetovalec in častni predsednik je še danes. Gospod Riess sodi med najstarejše in najbolj zaslužne poslovne partnerje in prijatelje Alpine; odigral je ključno vlogo v prodoru naše tovarne na ameriški trg in prispeval k uveljavitvi njene blagovne znamke v tem zahtevnem poslovnem okolju.

Lojze Filipič je v času vodenja Alpine veliko pripomogel k modernizaciji proizvodnje

Priznanje za desetletja zvestobe Alpini Erichu Riessu

Žirovske Bombe so spet eksplodirale

Dan odprtih vrat – več kot tisoč obiskovalcev

»Škoda, da ni večkrat,« smo slišali od obiskovalcev, mladih in starejših, nekdanjih sodelavcev. »Dan odprtih vrat Alpine, namreč.« Spet je bil tu Alojz Karner in na koncu tudi rolkarji.

Množica preko 1000 obiskovalcev nas je presenetila. Tudi zato, ker je naša panoga kar v krizi, ali pa morda v vsakdanjih skrbih ne znamo prav oceniti – kaj Alpina pomeni.

Vedeli smo, da nas bo obiskalo nekaj razredov šolarjev iz Žirov in Poljan. Toda prišlo jih je še več in tudi iz drugih krajev. Pa tudi odraslih je bilo veliko. Mnogi med njimi so bili nekdanji delavci Alpine, ki so prišli s svojci in so obvezno pogledali, kje so včasih delali in se pozdravili z nekdanjimi sodelavci. Pa tudi druge, povsem nepoznane obiskovalce smo dobili. Nekateri zasebniki, kot Lado Oblak, so pripeljali kar vse svoje delavce. Prijazni in strokovno podkovani vodniki so vse naše goste uvedli v skrivnosti našega dela, ko so jih povedli po proizvodnji. Danila in Lidija sta mladim podarili majice, starejšim pa jubilejne svinčnike, pa še kakšen prospekt se je dobil.

Posebno nas je razveselil obisk delavk in delavcev s Kala nad Kanalom. Tu so ljudje sami in s po-

močjo občine oživili nekdanji obrat Cicibana in sedaj uspešno sodelujejo z Alpino.

Zanje smo se še prav posebno potrudili. Popeljali smo jih tudi na razstavo Jožeta Petermelja in v muzej čevljarstva, čipkarstva in narodnoosvobodilne borbe.

Posebno doživetje zanje je bilo srečanje z Jožetom Petermeljem, zlasti še, ker so si malo prej ogledali njegove slike; v muzeju pa je bil njihov »kustos«.

Seveda so si podrobno ogledali čevljarški muzej, posebno jih je navdušil s čipkami »oblečeni« saloni; tudi klekljanje je zanje manj znano. Zavedne Primorce pa je pretreslo tisto, kar so videli in slišali v sicer majhnem muzeju narodnoosvobodilne borbe, ki je uničila desetino življenj Žirovcem in onesrečila še mnoge druge. Kaj je vojna, še posebno taka kot je bila pri nas?!

»Kje pa živi Peter Naglič?« so spraševale nekatere gostje, ki so se nekdanje šolale v Žireh. Vse jih je zanimalo.

Po ogledu jih je v Alpini že čakal Janko Rječ – in malica.

Vedele so tudi za Goropeke in niso se jim odpovedale...

N. P.

Mnogi so se zgrnili okrog Alojza Karnerja, ki je prikazal, kako so včasih delali čevljarji

Člani roler kluba Alpine so pokazali svoje vragolije

Na dan odprtih vrat Alpine so bila vrata res na široko odprta. Stane Kosmač je pripeljal skupino dijakov, sprejela sta jih Milan Poljanšek in Marinko Božič

Delavci s Kala nad Kanalom, ki so naši kooperanti, so se ob obisku Alpine postavili pod zastave z vsega sveta

Kako zanimivo je šele v proizvodnji

Firma Gemini se je z zanimivim in umetniškim delom spomnila Alpine

KADROVSKE NOVICE – za mesec maj 1997

V mesecu maju je z delom v Alpini pričelo 5 delavcev, prenehalo pa osem.

Z delom v neposredni proizvodnji je v oddelku termoplasti pričela delati Marija Otrin, na vzdrževanju Nada Jereb;

S služenja vojaškega roka sta se vrnila in nastopila delo Dušan Bogataj v oddelku lahke montaže in Erik Sedej v oddelku brizgane obutve.

Maja so z delom prenehali Mihaela Vavken iz obrata Rovte, iz obrata Gorenja vas pa Mojca Kržišnik. Zaradi odhoda na služenje vojaškega roka sta z delom prenehala Matija Mlinar - pripravnik - avtomehanik in Boštjan Novak - iz nabave modne obutve. Prav tako je z delom prenehala Domen Klemenčič iz prodaje športne obutve. Iz neposredne proizvodnje v Žireh je iz oddelka brizgane obutve prenehala Simon Trček, iz oddelka termoplasti Matej Krvina ter iz oddelka lahka montaža Beno - Benjamin Žakelj.

Irma Dolenc

ČESTITAMO!

Ob sklenitvi zakonske zveze iskreno čestitamo **Robertu Šubicu in Romani Šparovec**, ki sta že pred časom stopila na skupno življenjsko pot, ter **Darinki Benedičič** iz obrata Gorenja vas.

Vsem želimo mirno zakonsko barčico in da bi z dobro voljo zmogli premagovati vsakodnevne težave. Torej veliko medsebojnega razumevanja, sreče in zadovoljstva na skupni življenjski poti!

V imenu slušateljev se je zahvalila Marinka Tušek: »Mislim, da smo si s tem pridobili ne samo »papir«, temveč tudi kar precej znanja. Vse to smo opravili ob vseh ostalih obremenitvah, ob vsestranski medsebojni pomoči, ob pomoči podjetij, iz katerih prihajamo in tudi ob pomoči in razumevanju naših najbližjih.

Seveda pa gre največja zahvala predavateljem, zlasti pa »drugi mami«, prof. Oderlapovi in »drugemu očetu«, prof. Žveglju.

Predstavnica Zavoda za tehnično izobraževanje Ivica Šinkovec izroča spričevalo Marinki Tušek, ki je bila med najboljšimi slušateljki

»Gasilski« posnetek ob koncu študija: slušatelji, profesorji, direktorji, predstavniki kadrovskih služb Alpine, Etikete in M-KGZ Sora in Zavoda za tehnično izobraževanje

Uspešno šolanje komercialistov

V septembru preteklega leta smo tri podjetja v Žireh: Alpina, Etiketa in Mercator - Kmetijsko-gozdarska zadruha Sora, sklenili z Zavodom za tehnično izobraževanje v Ljubljani pogodbo o organizaciji in izvedbi usposabljanja za poklic komercialist.

Šolanje se je začelo 13. septembra lani. »Petek, slab začetek, pa še trinajstega je«, smo si tedaj mislili. A ni bilo tako. Od vsega začetka je program potekal zelo tekoče, za kar se moramo zahvaliti prizadevnim profesorjem, ki so tudi v zelo slabih vremenskih razmerah redno prihajali iz Ljubljane, kot tudi vestnosti in vztrajnosti slušateljev samih. Program je obsegal 415 pedagoških ur predavanj, vaj in samostojnega dela. Profesorji so prihajali

iz prakse, zato so tudi od slušateljev zahtevali veliko samostojnega praktičnega dela pri izdelavi vaj in seminarskih nalog. Potrebno je bilo veliko odrekovanja, trdne volje in vztrajnosti, saj je program potekal dvakrat tedensko, ob petkih popoldne in ob sobotah dopoldne, vmes so pripravljali seminarske naloge in se učili za izpite. Kljub vsem naporom, si upam trditi, je skupina zaživela kot velika družina. Sklenjena so bila številna medsebojna prijateljstva, kar pa je tudi zelo pomembno, kot je bilo poudarjeno tudi v zaključnem nagovoru ob podelitvi spričeval.

Vsem slušateljem želimo, da bi bili z novo pridobljenim znanjem na delovnih mestih čimbolj uspešni. Svoje bogate izkušnje in novo znanje pa naj prenesejo na sodelavce, prijatelje in svoje najbližje.

Ob tej priliki velja priznanje izvajalcu programa Zavodu za tehnično izobraževanje Ljubljana, vsem profesorjem, Osnovni šoli Žiri in vsem, ki ste na kakršenkoli način pripomogli k uspešnemu zaključku šolanja. Vsem skupaj še enkrat iskrena hvala.

Marta MLINAR

Kako obdržati red

Polstoletni jubilej obstoja podjetja, ki smo ga praznovali pretekli mesec, je vsekakor zavidanja vredna obletnica, ki mora biti vsestransko primerno pripravljena.

Ob tej priložnosti je bilo potrebno temeljito urediti okolico, vhod v podjetje in del stavb. Podrobnejši pregled objektov pokaže, da se petdeset let krepko pozna tudi na objektih. Žal so nekateri posegi vezani na velika finančna sredstva (streha, okna, fasada); marsikaj pa se lahko postori z zelo malo sredstvi in izgled je povsem drugačen. Precej takih del smo naredili v zadnjih dneh pred praznovanjem in rezultat je bil kar opazen.

Samo po sebi se zastavlja vprašanje, kako tako urejenost obdržati tudi v bodoče, ko ne bo praznovanj in ne bo dneva odprtih vrat.

Odgovor na to poznajo (poleg službe vzdrževanja) vsi zaposleni. Kako bomo lahko vzdrževali urejeno dvorišče brez smeti, ne umazali sten, odlagali smeti v zato namenjene zaboje? Ravnati moramo samo tako kot doma, kjer za seboj sami pospravljamo.

Zavedati se moramo, da se gradi ugled podjetja tudi po prvem vtisu, ob vstopu na dvorišče, v poslovno stavbo ali proizvodni oddelek.

Marko KAVČIČ

Francu Krvina v slovo

V mesecu maju smo se poslovili od našega dolgoletnega upokojenca Franca Krvine, rojenega leta 1914.

Franc Krvina se je zaposlil v Alpini leta 1952 kot nočni čuvaj.

Svoje delo je opravljal vestno vse do invalidske upokojitve 1959 leta. S pridnim in vestnim delom je skupaj z ženo skrbel za številno družino.

Našega nekdanjega delavca in upokojenca Franca Krvina je bolezen dokončno premagala in sedaj ga ni več med nami.

Pogrešali ga bodo tudi borci narodnoosvobodilne vojne in njegovi vrstniki, ki so izgubili skromnega človeka in dobrega prijatelja.

Sočustvujemo z njegovimi domačimi, vsi ki smo ga poznali ga bomo ohranili v lepem in dobrem spominu.

S koncertom v Žireh so Alpinino petdesetletnico počastili pevski zbori usnjarsko predelovalne industrije, med njimi tudi Mešani pevski zbor Srebrni (g)las in pevci (na sliki) Mešanega pevskega zbora Alpine

V sklop praznovanja 50-letnice se je ob 70-letnici življenja vključil s svojo razstavo tudi Jože Peternej - Mausar. Njegova dela je predstavil dr. Zoran Kržišnik

Akademski slikarki Maja Šubic in Irena Ravnik pri delu

Sv. Florjan na gasilskem domu na Dobračevi

Žiri so spet pridobile; tokrat z novo fresko, ki sta jo prejšnji mesec izdelali akademski slikarki Maja Šubic in Irena Romih.

Na dobračevskem gasilskem domu bo gasilec odslej pomagal sv. Florjan na freski 230 krat 140 cm. Umetnici sta po predhodnih pripravah in dokaj zahtevnem postopku fresko izdelali v štirih dneh, od 15. do 18. maja.

»Začeli sva navsezgodaj zjutraj in delali vse dneve, saj mora biti freska izdelana v ustreznem času. Ko bo freska dokončana, bo še kakšnih pet tednov pokrita,« je pripovedovala Maja Šubic, hčerka znanega poljanskega umetnika Iveta Šubica.

»Moram reči, da nama dobračevski gasilci gredo zelo na roko in nama vsestransko pomagajo; od tega, da so nama postavili oder - do oskrbe...«

N. P.

Prepust na Selu dograjen

»Kar precej težav je bilo s tem delom ceste, zlasti zaradi prometa,« je povedal vodja gradbišča SGP Primorje Matej Slokar.

»Sedaj smo ta prepust dogradili, poleg tega pa še tri robne vence v smeri Trebije, v katere smo vgradili odbojno ograjo. Mislim, da bo sedaj cesta tu kar v redu, saj je bila doslej res preozka.«

Mislim, da ima g. Slokar kar prav; tudi občina se je pametno odločila, ko se je zavzela za tovrstno rekonstrukcijo. Seveda pa še vedno »s svetom« nimamo nobene »pametne« cestne povezave. S Škofjo Loko je najprej problem v Loki sami, potem pa je nemogoč odsek od Trebije proti Podgori.

Proti Logatcu je cesta sicer v redu, če ne bi bilo ožine v Sopovtu, kjer prestrašeni (tuji) šoferji sprašujejo, če niso morebiti zašli.

Proti Idriji se bo cesta v perspektivi tako zrušila; le upamo lahko, da

ne bo z njo zdrsnil kak uporabnik ceste...

Proti Vrhniki oz. Ljubljani se stvar izboljšuje: vse skupaj pa bo zaradi preozke ceste bolj za lepe nedeljske izlete kot za redni promet. Podobno velja za prometno povezavo proti Šentjoštu in dalje proti Ljubljani.

Na koncu bo res najbolje, da bi začeli razmišljati o »tunelih«, kot je nekdanji predsednik občine Škofja Loka Zdravko Krvina, ki bi problem opuščanja rudnika v Idriji reševal z zaposlitvijo dotedanjih rudarjev tu, hkrati pa bi omogočil večji pretok med Primorsko in Gorenjsko.

Prav gotovo velja o takih domislicah, ki so tudi novejšega datuma, kaj več razmišljati. Že tako »smo med griči in na koncu sveta«, če se ne bomo sami izkocabali iz »tega gnezda«, se ne bomo v perspektivi tudi iz naše zaplankanosti.

N. P.

Sašo Jereb spet odličen

Vikend sredi maja je bil za judoista Sašo Jereba spet zelo uspešen. V Salzburgu v Avstriji je na močnem mednarodnem turnirju v judu najprej zmagal med dečki do 15 let, nato pa še med mlajšimi mladinci do 17 let.

Tomaž MLAKAR

Partizanska cesta bo prava ulica

Ena osrednjih žirovskih cest – Partizanska, ki povezuje središče Žirov z blokovskim naseljem, preko Nove vasi, v Plastuhovo grapo, kjer bo bodoče novo naselje; je ta čas v zaključni fazi gradnje.

»Kanalizacija je pri koncu, prav tako vse ostale instalacije, sedaj so na vrsti hišni priključki,« je povedal vodja gradbišča Matej Slokar.

»Cesta bo široka pet mestrov, enostranski pločnik, ki naj bi tekkel po levi strani, pa 1,20 metra. Seveda se bomo morali prilagajati hišam ob cesti.

»Zgornji ustroj ceste smo tako dogradili, denarja za asfalt pa ni,« pravijo Žirovci.

N. P.

Kako smo se včasih zdravili, je delo, ki na zanimiv način predstavlja tako modrosti zdravljenja naših babic kot vrhunskih žirovskih zdravnikov. Pod vodstvom mentorice Minke Kokalj so nam to približali dijaki osnovne šole Žiri. Prizadevanja Minke Kokalj je predstavil njen stanovski kolega Stane Kosmač, ravnatelj šole Slobodan Poljanšek se ji je zahvalil s šopkom vrtnic, prireditev pa je popestril pianist Andrej Vehar. Naloga žirovskih učencev je bila zanimiva tako za zdravnike kot ostale poslušalce

Še en frizerski salon

Potem, ko se je »Joži« preselila k »Maticu«, je pri Lipetu ostal prazen lokal.

Urška Grdadolnik se je odločila, da si bo tu uredila frizerski salon »za dame in gospode« - pa tudi za otroke. Da, prav posebno zanimiv stol čaka najmlajše, ki še ne ločijo frizerja od zdravnika.

»Po končani porodniški sem se odločila za samostojno podjetje. Kar veliko dela je bilo; lokal je bilo treba obnoviti; tudi oprema iz Anglije ni poceni.«

Tako Urška, ki sedaj upa, da bo imela dovolj glav, ki bi se rade polepšale. Odločila se je, da boste lahko svoj prihod najavili, da boste lahko takoj na vrsti. Pa tudi drugače vas ne bo spodila. Dela pa vsak dan od 7. do 12. in od 14. do 19. ure. In kar je morda ugodno, tudi v soboto popoldne.

Kot zanimivost: med čakanjem in friziranjem si boste lahko ogledovali kakšno kaseto o friziranju ali pa reden TV program.

N. P.

Kolofon

»DELO-ŽIVLJENJE« je glasilo Alpine Žiri. Ureja ga uredniški odbor: Jana Eržnožnik, Ivo Pivk, Tanja Mohorič, Slavko Kristan, Jožica Kacin, Silva Pivk, Nejko Podobnik – glavni in odgovorni urednik. Naklada: 2.400 izvodov. Tisk: Gorenjski tisk, Kranj

Foto: Janez Pelko, Brigita Zemljarič, Nejko Podobnik